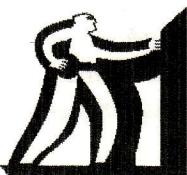

GÂNDUL

anoniimului

ANUL I - NR. 4 - -
15 -SEPTEMBRIE-
-2003-
GRATUIT®

Membri fondatori:

Ion Mazere, Teodor Dobre

*Publicație a Cenacului
„ANONIMUL” a*

Gânditorilor Creatori Anonimi.

REDACTIA *București, Strada*

*Cara Anghel, nr. 8, bl. B9, sc.5, et.
4, ap.73, sect.6, Cod:76807*

Tel :7450206; 4402392,

e-mail:

dobre_teodor@yahoo.com

RATIA DE GLUME

ARDEIUTE

Cenaclul Anonimul s-a născut din spuma transpirației, vara aceasta depășind toate așteptările. Și, după un început mai timid, ca orice început, ne aflăm deja în pregătirea celei de a treia întâlniri la 25. 09. 03

Cenaclul a vrut să aibe și o mică publicație, prin care să respire, și s-a făcut iute ca Gândul, care se vrea un sprijin pentru toți anonimii care publică în paginile sale, poezii, texte umoristice, și satirice, pentru că voia bună și râsul sunt mai la îndemână, iar costul neglijabil.

Materialele pentru publicat se autoselectează după un principiu specific, în care volumul, înălțimea și greutatea nu se iau în considerare. Plata materialelor publicate este consistentă după buget, mereu în creștere: plus, minus. Lipsa inspirației poate fi tonificată, cu ardei iute... oferit gratuit. De precizat că sumele obținute se adună în bugetul necesar calculării și recalculării pensiilor mari, sau după caz mijlocii.

Angajăm redactori șefi, șefi de compartimente și alte categorii de șefi, cărora le simțim lipsa.

Salarizarea este în valută la nivel occidental, și în plus, au ca bonus, scutirea de la plata căldurii. Selecția amatorilor se face în fiecare zi de miercuri a oricărei luni calendaristice

Înțînd seama de greutățile vieții cotidiene și frământările anacronice social-politice, balanța spiritului pe care o urmărim, poate fi calea spre echilibru. Pentru că ce a fost, a fost, iar greul abia acum începe... să-l primim cu optimism și, de ce nu, cu zâmbetul pe buze.

Dacă vă mai arde, puteți chiar să și râdeți, de ce nu! Cum spunea cineva, că revoluția ne-a oferit libertatea de a nu mai fi... înțelepti

ION MAZERE

DE ATUNCI

Îndrăgostit cu mult, înainte
Să împleteșc în vis
Gânduri gestate-n cuvinte.

Când m-am trezit,
Poate prea târziu,
Am încercat iluzii.
Căutându-mi steaua
Sub patul de fier
În cazarma stăruinței,
Domeniu austер,
Unde zeul războiului
Repetă-opusuri noi,
La balada păcii
Cântate din tun și oboi.

Eu, naiv repetitor
Neluat în seamă,
Umblam ca un peștor
Printre santinelle,
Fără armă,
Rătăceam aşa de zor
Să-mi găsec iubita
Ascunsă în dor.

De atuncii...
Ținteam să lovesc
Lacrima în zbor.
ION MAZERE

DE-ALE PĂCATELOR
De când Adam cu păcatul
Ormul a riscat cu saltul
De la bine la mai bine
Nu ca-n rai...ci cu suspine

ION MAZERE

DORINTE

Când eram mică
Îmi doream să fiu mare,
Voiam să merg singură la
plimbare.
Și mare am devenit
Chiar mai repede decât mi-am
dorit.

Când am crescut mare
Mi-am dorit să fiu femeie
Eram curioasă să văd
Ce-nseamnă să fii "a vieții
cheie"
Și femeie am devenit
Chiar mai repede decât mi-am
dorit.

Și când am devenit femeie
Mi-am dorit un copil
Și-ntr-o dimineață de april
Am simțit cum în ființa mea
O altă viață se naștea.
Și anii au trecut încet
Cu dureri și bucurii
Iar casa mea era plină
De râsul celor doi copii.

Doamne ce mulți ani au trecut
Totu-i sfărșit și totu-i început.
Ce-aș mai putea eu, viață să îți
cer acum,
Când văd aproape capătul de
drum?
Poate...o dimineață de april
În care să mai fiu din nou copil.

CORNELIA IUGA

VIATA

Să trăiesc o veșnicie,
Eu, om, materie vie,
Când în universul mare
Nemurirea-i vis, candoare,

Mi se pare-năltător!
Dar, un gând, subtil fior,
Îmi spune, că-n veșnicie
Viața-i o sclipire vie.

Viață, mirific popas,
Ce ființelor dai glas
Și puterea de gândire,
De-a spera la nemurire!

Plin, de viață ce o am ■■■,
Ca un nor să mă destram,
Nu e drept, nu e cinstit,
Dumnezelule iubit!

Pentru ce ne-ai conceput
Din pământul orb și mut
Și speranțe-n noi ai pus,
Apoi, visul l-ai răpus?

N-ai găsit un material
Mai subtil, imaterial,
Care altor legi supus
Să nu aibe-n veci apus!

Mai atrăgător să fie,
Durabil în veșnice,
Cu-o elegantă structură
Fără egal în natură.

Fascinant și nobil mit
Ce pe lume ne-ai zidit,
Viața-i unica comoară
Ce nu trebuie să moară!

Dar, când știu că-i distractibil
Chiar atomul invizibil,
Din care omu-i compus,
Nu mai am nimic de spus.

TEODOR DOBRE.

AMINTIRI JUVENILE (din casa acoperită cu paie)

Am avut noroc ca focul
Și la noi să ardă-n paie
Pereți reci pândeau sorocul
Undirilor prin geam văpaie.

Zvânciri alene pe sub ușă
Şuvițe, palidă mocnire,
Lăsând peste ce-a fost cenușă
Îți fac postură pomenire.

Prin zăpada, alb pe geamuri,
Pereți, sclipind a giuvaiere
Izvoare declanșau dezghețuri
Plângând pâraie prin unghere.

Prin ogrădă vânt năpraznic
Corbi cu ochii măträgună
Ocoleau visând a praznic
Fumul gălbejit a ciumă.

Prin joaca umbrelor albastre
Sîmteam cum inima mă fură,
Mângâind ca jarul astre
Tăciuni scânteind din zgură.

A trecut destul, sorocul,
Unde-i focul și odaia?
N-am uitat casa și locul
Inimi mărind văpaia.
ION MAZERE

LUMINI TRECĂTOARE

Noi lumină trecătoare din
lumina lumi mare
Mici la trup și mari la suflet,
picături în veșnicie,
Cu puterea limitată a ființei
muritoare,
Ridicăm spre slava lumii capul
din nimicnicie.

Noi toți iată recunoaștem: de
necunoscut ni-i frică!
Dar aceiași mare taină ne atrage
și implică
Să n-acceptăm prăbușirea
eternă; o neputință
Ce temporar stăpânește fragila
noastră ființă.

Omul ce a stat de veacuri cu
ochii minții pe boltă,
Spre adezlegă misterul tăinuit,
se tot revoltă
Și cu îndărjire luptă, greșește și
își revine,
Iar și iar, convins că soarta o va
îndrepta în bine.

Omul ce tot răscolește cerul și
adîncă mină,
Pentru ferecata taină este-o rază
de lumină;
Numai el îscoditorul, nimicul îl
seduce
Și bombardând eternul îl face de
strălucire.

Fragila-ne ființă cu zâmbet
împietrit,

E tot ce universul mai bun a
plămădit,
Se pare deocamdată, și această
nălucire
În mod sigur dă lumii de astăzi
strălucire.

Noi recunoaștem, iată, de
moarte ne e frică:
Dar când în largul zării la
datorie pică
Plătind cu însăși viața cei mai
iluștri ffi
Tributul lor de sânge-i a-l
nostru, a celor vii.

A celor ce de moarte se pare că
ni-i frică;
Dar tot plătind cu viața, ființă se
ridică
Spre-acel statut în care fragila
noastră fire
Va da lumină lumii și vieții
strălucire.

TEODOR DOBRE

ANIVERSĂRI

Dl Dragomirescu Constantin la
25.09.2003. împlinește frumoasa
vârstă de 71 de ani. Membri
cenaclului folosesc prilejul
pentru a-i ura multă sănătate,
fericire, realizarea tuturor
dorințelor și... "La mulți ani"!